23. srečanje članov DPABS v Novi Gorici

Vsako prvo soboto v septembru se člani Društva pljučnih in alergijskih bolnikov Slovenije zberemo na letnem srečanju. Letos smo se srečali v enem najmlajših in najlepših slovenskih mest, v Novi Gorici. Srečanje je potekalo v znamenju 25. obletnice delovanja društva. Ponosni smo, da je častno pokroviteljstvo nad dogodkom prevzel predsednik Republike Slovenije Borut Pahor. K organizaciji dogodka je zelo veliko prispevala Mestna občina Nova Gorica, ki je bila generalna pokroviteljica dogodka.

Ob prihodu smo se najprej malce okrepčali in poklepetali v preddverju kulturnega doma, donatorji pa so nam tudi tokrat omogočili, da smo si lahko izmerili pljučne in druge funkcije. Uradni del srečanja se je začel s pozdravnim nagovorom predsednika društva Mirka Trillerja in župana Mestne občine Nova Gorica Mateja Arčona.

Srečanje sta s strokovnim predavanjem obogatila doc. dr. Marko Vudrag, dr. med., spec. higiene, ki je predstavil pomen in problematiko cepljena, ter prim. mag. Matjaž Turel, dr. med., spec. pulmolog, ki je zelo slikovito prikazal celoten potek priprave, presaditve in spremljanja bolnikov pri transplantaciji pljuč.

▲ Dobrodošlica v preddverju

▲ Pozdravni nagovor župana Mestne občine Nova Gorica Mateja Arčona

▲ Župan Mestne občine Nova Gorica in predsednik društva med pogovorom

▲ Plesna skupina Plesne šole Mojce Horvat

▲ Srečanje se je začelo z nagovorom predsednika društva Mirka Trillerja.

▲ Mlade plesalke Plesne šole Mojce Horvat

▲ Strokovno predavanje doc. dr. Marka Vudraga

▲ Simon Muzikant

▲ Strokovno predavanje prim. mag. Matjaža Turela

▲ Posaditev spominskega drevesa, foto Mateja Pelikan

Priznanje dr. Demetra Bleiweisa - Trsteniškega sta letos prejeli prim. Nadja Triller in Mira Tofani

Utemeljitev za prim. Nadjo Triller

Prim. Nadja Triller, dr. med., spec. pulmologije, je po študiju medicine sprva opravila specializacijo iz splošne medicine s podiplomskim tečajem iz pulmologije, nato pa še dokončala specializacijo pulmologije. Zaposlena je bila v vojaški bolnici v Ljubljani, nato v Univerzitetnem kliničnem centru Ljubljana na oddelku interne intenzivne medicine in od 1992. leta na Kliniki Golnik; sprva kot vodja oddelka za respiratorno endoskopijo, nato pa kot vodja oddelka za diagnostiko in terapijo pljučnega raka. Ves čas se je ukvarjala tudi z znanstvenoraziskovalnim delom, objavila vrsto strokovnih člankov ter se udeleževala strokovnih kongresov in sestankov tako v Sloveniji kot tudi v tujini. Da bi umirila svoj prehiter in zahteven ritem življenja, je leta 2014 sprejela mesto vodje Dispanzerja za pljučne bolezni in tuberkulozo v njej ljubi Murski Soboti, kjer je preživljala gimnazijska leta.

Od leta 1993 je članica DPABS, kjer s svojo izjemno strokovno širino pomaga pri delovanju našega društva. Dolga leta je bila in je tudi zdaj njegova podpredsednica, od leta 2007 do 2010 pa predsednica društva.

Vsi ožji sodelavci in člani društva jo zaradi njene izjemne strokovnosti, nesebične pripravljenosti pomagati sočloveku v vsakem trenutku, njene prijaznosti in pozitivne naravnanosti zelo cenimo. Njeni odgovori na vprašanja na društvenem »odprtem telefonu« ali pa ob različnih srečanjih so marsikoga pomirili in mu strokovno svetovali.

Utemeljitev za Miro Tofani

Mira Tofani se je že kot gimnazijka navdušila za zgodovino in pravo, zato se je odločila za študij prava na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani. Kot strokovnjakinja s tega področja je delala na različnih delovnih mestih na Ministrstvu za notranje zadeve Republike Slovenije. Tako je delovala na področju društev in javnih prireditev, registraciji strank in pri pripravi predpisov omenjenih področij.

Že od leta 1993 je članica DPABS. S svojim strokovnim znanjem je in še vedno skrbi za pravilno oziroma zakonito delovanje društva. Pripravila je številne pravne akte, ki jih društvo potrebuje pri svojem delovanju, in skrbela za registracijo statuta pri pristojnem upravnem uradu. Še vedno budno spremlja delovanje društva in vestno opozarja na morebitne nepravilnosti. Tako ima vodstvo društva z njenim nesebičnim svetovanjem in strokovnim znanjem pri pravnih zadevah veliko pomoč.

V kulturnem delu programa so nas s svojimi nastopi navdušile plesalke Plesne šole Mojce Horvat, za dobro vzdušje pa je poskrbel tudi Simon Muzikant, ki nas je zabaval tudi pozneje, pri kosilu.

V drugem (bolj uradnem) delu je potekal zbor članov društva, ki ga je vodilo delovno predsedstvo v sestavi mag. Brigite Putar, predsednice, ter članov Marjana Huberja in Vladimirja Kodriča. Predsednik društva, blagajnik in nadzorni odbor so podali poročilo o delovanju društva v preteklem letu, nato pa je namestnica predsednika predstavila še program društva za prihodnje leto, ki je objavljen tudi na naši spletni strani.

▲▼ Še nekaj utrinkov s srečanja

Sledil je svečani del srečanja s podelitvijo zahval in priznanj društva ter priznanja dr. Demetra Bleiweisa. Zahvalo društva je prejela Mestna občina Nova Gorica za odlično pokroviteljstvo letošnjega srečanja. Priznanje Društva pljučnih in alergijskih bolnikov Slovenije pa sta letos prejeli Metka Nežič za izjemno prizadevno skrb in vodenje uredniškega odbora našega društvenega glasila Zdrav dih za navdih ter urejanje glasila in spletne strani društva in Tanja Redja za članstvo v posvetovalnem telesu društva, za delo koordinatorke dihalne vadbe in dolgoletno sodelovanje pri pripravi društvenega glasila v uredniškem odboru.

Ob 25. obletnici delovanja sta najvišje priznanje društva, priznanje dr. Demetra Bleiweisa, prejeli prim. Nadja Triler za dolgoletno aktivno delovanje v društvu, kjer z bogatim strokovnim znanjem ozavešča, izobražuje in svetuje članom ter njihovim svojcem o boleznih dihal, ter Mira Tofani za dolgoletno aktivno sodelovanje v društvu, zlasti pri pripravi njegovih pravnih aktov.

Zaključni del srečanja je nekoliko prikrojilo vreme. Namesto ogleda Nove Gorice in posaditve drevesa nam je predstavnica TIC Nova Gorica povedala nekaj zabavnih štorij z goriškega konca, ob katerih smo se do solz nasmejali. Spominsko drevo pa smo posadili nekaj dni pozneje, v lepem sončnem vremenu. Drevo sta skupaj s predstavniki društva in Mestne občine Nova Gorica zasadila predsednik društva **Mirko Triller** in župan **Matej Arčon. Rdeči bor (***Pinus sylvestris***) je posajen ob otroškem igrišču v borovem gozdičku, kjer bo** zaradi pozitivnih lastnosti blagodejno vplival na zdravje prebivalcev, še posebej otrok.

Dogajanje je povzela Metka Nežič.

Zahvala pokroviteljem

23. srečanja članov DPABS z zborom članov v Novi Gorici 2. septembra 2017, ob 25. obletnici delovanja društva

Častni pokrovitelj srečanja
predsednik Republike Slovenije
Borut Pahor

Generalni pokrovitelj
Mestna občina Nova Gorica

MESTNA OBČINA
NOVA GORICA

Pokrovitelji

Boehringer Ingelheim
Chiesi
PULMOCENTER PULMODATA
NOVARTIS
MEDICO tehna

Srečanje so nam pomagali izvesti še:

HYLA
Hotel Lipa
NERED TURIZEM IN PREVOZI
EURO GARDEN
plesna skupina Plesne šole Mojce HORVAT
KULTURNI DOM NOVA GORICA

VSEM NAVEDENIM SE ISKRENO ZAHVALJUJEMO ZA PODPORO IN SODELOVANJE OB NAŠEM JUBILEJU, 25. OBLETNICI DELOVANJA DPABS

25 let društva

Delo zdravnika je način življenja

Predstavljamo vam nekaj utrinkov iz življenja in dela primarijke Nadje Triller, dr. med., specialistke interne medicine in pnevmologije, letošnje prejemnice Bleiweisovega priznanja.

Bralce gotovo zanima, kaj je v vaši mladosti najbolj vplivalo na vas.

Kot otrok sem bila precej živahna, zanimalo pa me je veliko vsega. Živela sem v časih, ko še ni bilo računalnikov, še televizorji so bili redki, zato sem veliko časa preživela v naravi, pri babici in dedku na kmetiji. Z bratranci in s sestričnami smo se veliko igrali, tekali smo po livadah in gozdovih, lovili ribe, radi smo pomagali tudi pri kmečkih opravilih. Očetu sem rada pomagala v delavnici, kjer je v prostem času mizaril, z zanimanjem sem ga opazovala pri čebelarjenju. Že v osnovni šoli pa sem bila odločena, da bom šla v srednjo medicinsko šolo. Starši so me prepričali, da sem se vpisala na gimnazijo, vendar je želja po medicini ostala. Morda me je za delo z ljudmi navdušila mama, ki je bila socialna delavka, zelo predana svojemu poklicu.

Kot mi je znano, ste najprej razmišljali, da bi postali medicinska sestra. Zakaj ste se odločili za študij medicine?

Po zaključeni gimnaziji sem se res vpisala v višjo medicinsko šolo, saj me je poklic medicinske sestre že od otroštva privlačil. Po dveh letih študija, ko sem med prakso v bolnišnici pobliže spoznala delo zdravnika, pa sem se odločila in se vpisala na medicinsko fakulteto.

▲ Primarijka Nadja Triller, dr. med., specialistka interne medicine in pnevmologije, letošnja prejemnica Bleiweisovega priznanja, kot predavateljica ob sedemdeseti obletnici ustanovitve Dispanzerja za pljučne bolezni in tuberkulozo Zdravstvenega doma Murska Sobota.

Opazila sem, da pogosto sodelujete s sodelavci, ki na bolnika ne gledajo ozko z medicinskega vidika. Pri tem imam v mislih tudi raziskave, kot so vpliv glasbe med bronhoskopijo na bolnikovo počutje ali diagnostika in zdravljenje pljučnega raka, ali lahko pospešimo diagnostične postopke in skrajšamo čas do začetka zdravljenja in še bi lahko naštevala. Zakaj menite, da je širše in celostno gledanje na bolnika tako pomembno?

Skrb za bolnika gotovo ni samo postavitev diagnoze in predpis zdravila. Človeka, ki zboli, je strah. To seveda moramo upoštevati že pri prvem stiku z bolnikom. Bolnikov strah gotovo zmanjšamo, če ga pozorno poslušamo, se z njim pogovorimo in mu jasno razložimo, kaj ga pri določeni preiskavi čaka in kako bo potekal diagnostični postopek, kako bo potekalo zdravljenje. Bolniku moramo dati priložnost, da z vprašanji razblini vse nejasnosti in dvome ter da sam aktivno sodeluje pri procesu diagnostike in zdravljenja. Zdravstveni delavec mora bolniku na preprost in njemu razumljiv način razložiti vse o njegovi bolezni, katere preiskave so nujne in zakaj je zdravljenje, ki mu ga zdravnik predlaga, zanj najprimernejše. S takim načinom zdravnik pridobi bolnikovo zaupanje, kar gotovo izboljša izid obravnave. Bolnik pa ima vso pravico, da diagnostični ali terapevtski postopek odkloni. Pomembno je, da bolezen odkrijemo pravočasno, ko jo lahko uspešno zdravimo.

Na Kliniki Golnik sem se ukvarjala z diagnostiko in zdravljenjem raka pljuč. Mnogokrat sem se srečevala z bolniki, ki so prišli v bolnišnico prepozno za uspešno zdravljenje, ko je bila bolezen že v napredovalem stadiju. Takim bolnikom smo lahko le blažili simptome težke bolezni. Prav zaradi tega smo s sodelavci ustanovili tako imenovano tumorsko ambulanto, kamor so lahko družinski zdravniki bolnike s sumom na raka pljuč napotili prednostno, brez čakalne dobe. Z reorganizacijo dela smo sprožili hiter diagnostični postopek in takojšnjo usmeritev bolnika v pravo zdravljenje.

Mnoge diagnostične preiskave so neprijetne in boleče. Tudi z glasbo lahko bolnikove misli preusmerimo, ko npr. čaka na neprijetno preiskavo, med samo preiskavo ali med prejemanjem kemoterapije. Prav zaradi tega smo med neprijetnimi diagnostičnimi ali terapevtskimi postopki bolnikom predvajali glasbo, ki sprošča.

Ste soavtorica Priporočil za obravnavo bolnikov s kronično obstruktivno boleznijo na primarni in sekundarni ravni (2017). Delovali ste in še delujete na različnih ravneh zdravstvenega varstva. V čem so po vašem mnenju najočitnejše razlike med njimi pri obravnavi bolnikov?

Priporočila za obravnavo določene bolezni omogočajo, da so bolniki enako kakovostno obravnavani kjerkoli v državi in na vseh ravneh zdravstvenega varstva. Bolnik ob določenih zdravstvenih težavah začne obravnavo na primarni ravni, na kateri družinski zdravnik tudi največkrat razreši težavo. Če pa sta diagnostika in zdravljenje zahtevnejša, je treba bolnika napotiti na sekundarno ali terciarno raven obravnave. Po zaključenem zdravljenju se bolnik zaradi nadaljnjega spremljanja običajno ponovno vrne k družinskemu zdravniku. Dobro sodelovanje med različnimi ravnmi zdravstvenega varstva je torej nujno in se ob dobrem sodelovanju dopolnjuje, izid obravnave bolnika pa je boljši.

Smernice smo pripravljali z željo, da bi izboljšali obravnavo bolnikov s KOPB v Sloveniji, in menim, da se vsaj v moji regiji v dobršni meri upoštevajo in izvajajo.

Dalj časa ste bili predsednica našega društva. Zakaj menite, da so društva bolnikov danes tako pomembna?

Društva združujejo bolnike s podobnimi težavami. Prva naloga društva je, da ozavešča bolnike, njihove bližnje in širšo javnost o njihovi bolezni in možnih načinih odkrivanja in zdravljenja te bolezni. Poznati morajo svojo bolezen ter dejavnike tveganja, ki vplivajo na nastanek in napredovanje bolezni. Bolniki morajo biti aktivni partnerji v procesu zdravljenja. Združeni v društva so močnejši, bolj slišni in imajo možnost zahtevati, da so obravnavani po sodobnih doktrinah ter zdravljeni po najnovejših dognanjih medicinske stroke. Društva bolnikov združujejo ljudi z enakimi problemi, z enakimi potrebami, zato se bolniki v društvih radi družijo, si izmenjujejo izkušnje in pomagajo drug drugemu ob stiskah. Skupaj rešujejo težave, ki se pojavljajo ob težavah pri odkrivanju, zdravljenju ali ob napredovanju bolezni.

Od leta 2014 ste vodja Dispanzerja za pljučne bolezni in tuberkulozo v Murski Soboti. Kako ste se vživeli v novo okolje? Kaj vas danes navdihuje in osrečuje?

V svojem poklicnem življenju sem imela možnost dela na vseh ravneh zdravstvenega varstva. Po zaključeni fakulteti in opravljenem strokovnem izpitu sem šest let delala kot splošna zdravnica v ambulanti na primarni ravni. Po opravljeni štiriletni specializaciji pa sem več kot dve desetletji delala na Kliniki Golnik. Oktobra 2013 sem prišla v Pomurje in se zaposlila v specialistični ambulanti Zdravstvenega doma Murska Sobota. Vsako obdobje mojega poklicnega življenja me postavlja pred nove izzive in vedno poskušam svoje delo opravljati po najboljših močeh, seveda prilagojeno okolju, v katerem delam. Imam in imela sem srečo, da sem vedno delala z ljudmi, s katerimi sem in še vedno zelo dobro sodelujem. Tudi v Zdravstvenem, domu Murska Sobota je tako. Skrb za ljudi nas združuje, za bolnike želimo narediti veliko in še več …

Rada rečem, da delo zdravnika, medicinske sestre ni le poklic, je način življenja in ta način življenja sem izbrala že v otroštvu.

Pripravila: Neda Luznar
Fotografija: osebni arhiv Nadje Triller

Roche

www.roche.si

megamoment

Stereotipe razbijamo že več kot deset let.

Lektoriramo strokovna in znanstvena besedila v slovenščini, prevajamo v nemščino, madžarščino ...

www.megamoment.si